

صنعت غذا در بحران

دکتر غلامحسین احمدی

نایب رئیس هیات مدیره انجمن صنایع کنسانتره و آب میوه ایران
رئیس هیات مدیره شرکت سنوس (عضو گروه مهرام)

اینکه صنعت غذا در شرایط کنونی علیرغم مزایای استراتژیک خود (نظیر رقابتی بودن ، تامین بخشی از صادرات غیر نفتی، ایجاد سطح اشتغال مناسب ، فراوری نیازهای روزمره و اضطراری مردم در شرایط کرونا و تحریم های شدید اقتصادی و امثالهم) در خطر بحران های بزرگ است بر کسی پوشیده نیست.

کافی است نگاهی به چرخه های از نفس افتاده زنجیره تولید در صنایع لبنیات ، گوشت و مرغ و تخم مرغ ، روغن های خوراکی، آرد و نان و غیره بیاندازیم تا دریابیم که در همه آنها پارادوکس ظاهرا لاینحل واحدی مشاهده میشود: بحران افزایش افسار گسیخته بهای نهاده های تولیدی در برابر سقوط قدرت خرید مردم و کاهش مصرف سرانه محصولات مربوطه.

به عنوان مثال تخلیه شیر خام در خیابان بخاطر ناکافی بودن هزینه های دامداران در برابر چشم مردمی که همزمان شاهد افزایش فزاینده قیمت همان شیر در فواصل کوتاه زمانی هستند .

قیمت فراورده های صنایع غذایی درب کارخانه در ایران تقریبا نصف قیمت آنها بر روی برچسپ بسته بندی برای مصرف کننده نهایی است.

این فاصله عظیم قیمتی جذب واسطه های بازار خرده فروشی میشود. امر مهمی که انتظار می رود با توسعه فروشگاههای بزرگ زنجیره ای (که با رشد شتابانی هم در حال گسترش هستند _ تنها یک برند آنها در یکسال گذشته بیش از هر روز یک شعبه در ایران دایر کرده است _ به نقل از دنیای اقتصاد مورخ) به نفع هر دو قطب تولید کننده و مصرف کننده از طریق کاهش هزینه های توزیع و افزایش کیفیت و خدمات ذیربط منجر شود.

از آنجا که پتانسیل ارزش افزایی توزیع را بخش تولید ندارد باید وزنه های زاید و سنگینی را که به دست و پای تولید ملی از جمله صنایع غذایی بسته شده را با دقت و به سرعت باز کرد ، فشار مالیات عملکرد و به اصطلاح ارزش افزوده را از گرده ان کم کرد ، هزینه های متعلقه تامین اجتماعی را موقتا هم که شده از دوش ان کاست ، تسهیلات بانکی را واقعا تسهیل کرد ، بوروکراسی خفه کننده دوایر دولتی را کاهش داد و از همه واجب تر اهرام های فساد پیدا و پنهان متوجه تولید را از بین برد . تثبیت نرخ ارز ، کاهش تورم ، گشایش مناسبات بازرگانی منطقه ای و بین المللی که علی القاعده نتیجه مرتفع سازی تحریم های بانکی و مالی بین المللی است به همراه مهار غول نقدینگی و مهار کسری بودجه از پیش شرط های اصلاح امور تولید و به تبع آن باز کردن بندهای فراوان فعلی از دست و پای صنعت غذا است ، اگر گوشی در اهالی حال و آینده اصحاب مسئولیت و اشتیاقی برای شنیدن این شرح حال باشد.

منبع: دنیای اقتصاد